

Spoštovane čebelarke, spoštovani čebelarji.

Uredništvo *Slovenskega čebelarja* neprenehoma išče nove vsebine za objavo v glasilu. V majski številki vestnika sem v prispevku, s katerim sem se vam predstavil kot novi urednik glasila, na kratko opisal tudi svojo vizijo razvoja revije. »Kot izkušen novinar,« sem zapisal skoraj ošabno in nadaljeval, »bi si več časa želel preživeti med vami, slovenskimi čebelarkami in čebelarji. Zelo vesel bom vaših zgodb, nasvetov in kritik, ki bodo pomagale oblikovati prihodnost Slovenskega čebelarja ter slovenskega čebelarstva.« Zapisano še vedno drži. Doslej je moje pisanje sicer zavzemalo zlasti poročanje s čebelarskih dogodkov, kot so tekmovanje mladih čebelarjev, praznovanje svetovnega dne čebel in prireditve ob 20. obletnici odprtja Čebelarskega centra Slovenije.

Slovenske čebelarke in čebelarji ste ustvarjalni, kar dokazujete tudi s pripravami, ki jih vsako leto pošljete na natečaj za najboljšo tehnološko rešitev v čebelarstvu. Vaše tehnike čebelarjenja, pridelave ali predelave čebelarskih pridelkov pa bi si želeli predstaviti tudi v prihodnjih izdajah našega glasila. Večkrat je sicer slišati glasove, da je uredniški odbor *Slovenskega čebelarja* prestrog, menda celo »elitističen«, pri obravnavah prispevkov za objavo. Pisanje ne leži vsakomur. Zato bi na vaša ramena,

slovenske čebelarke in čebelarji, padlo breme ponazoritve tehnik čebelarjenja oziroma postopkov pridelave ali predelave čebelarskih izdelkov, na moja, dokumentacija in priprava prispevka na podlagi vsebine, ki mi jo boste predstavili.

Naj na tem mestu naslovim še drugi pomislek, ki ga je bilo mogoče slišati v zvezi z objavljanjem vsebin v *Slovenskem čebelarju*. Drugo zagonetko, če naj se tako izrazim, naj bi predstavljal strah pred izpostavljanjem svojih tehnik čebelarjenja širnemu bralstvu našega glasila. Razumem vaše zadržke. Vendar naj ponudim rešitev, ki bo, upam, pomirila vsaj nekatere izmed vas. Identitete sodelujočih čebelark in čebelarjev bi lahko zakrili oziroma uporabili psevdonim in s terena uporabili zgolj slike, ki ne bi izdajale identitete.

Če sklenem, pričujoči uvodnik naj služi kot poziv vsem čebelarkam in čebelarjem, ki bi si želeli predstaviti svoje čebelarjenje in oplemenititi pestrost vsebin v *Slovenskem čebelarju*. Voljne in voljni lahko z menoj stopite v stik na tel. št.: 030/604 660 ali elektronskem naslovu: tadej.pavkovic@czs.si ter se z menoj dogovorite glede vsebine, ki bi jo želeli predstaviti, in termina obiska za pripravo reportaže.

Tadej Pavkovič

Odlična izkušnja z veterinariko VF NVI!

Huda gniloba že stoletja ogroža naše čebele. Skoraj vsak čebelar se kdaj pa kdaj najde v kužnem krogu in čaka ga pregled čebel VF NVI. Večino čebelarjev je tega pregleda kar malce strah zaradi strahu pred morebitnim odkritjem hude gnilobe. Letos sem bil tudi sam deležen pregleda čebel v kužnem krogu v okolici Trojan. Tudi mene je bilo malce »strah« pregleda, tako zaradi strahu pred morebitno hudo gnilobo in tudi malce strahu pred veterinariko VF NVI.

Vprašanja, ki so se mi porajala ob pisnem obvestilu, da so moje čebele v kužnem krogu, so bila: kdaj bo pregled, koliko časa bo trajal, ali bo delo veterinarke povzročilo rop čebel, kako bo veterinarica ocenila moje čebele, kaj vse od dokumentacije bo zahtevala ... Pregled je opravila veterinarica VF NVI gospa Alenka Jurič. Pregled je opravila točno ob napovedanem času, 33 družin sva pregledala v manj kot dveh urah in na srečo ni bilo ugotovljenih znakov hude

gnilobe. Rad bi se gospe Jurič zahvalil za strokovno delo in obenem številne nasvete za še boljše čebele v prihodnje. Strah pred gnilobo je bil upravičen, ves drug strah pa popolnoma brez potrebe! Na koncu nasvet čebelarjem, ki se znajdete v kužnem krogu: Sodelujte z veterinarji VF NVI in sledite njihovim navodilom s ciljem čimprejšnje sanacije hude gnilobe.

Boštjan Noč,
predsednik ČZS